

SELAHATTİN YAZAR
1953-2004

SELAHATTİN YAZAR'a

Yıl 1978...Yer Küçük Tiyatro.... Genç bir sahne ışıkçısı olarak “Yasalar ve İnsan” oyunu ile Tiyatro hayatına başladım.

Yeniyim; tiyatrodaki ilk gördüğüm ve hissettiğim ışıkçılar arasında gözle görülür saygı ve usta çırak ilişkisi;

” Bir akşam küçükteki oyunda”

Selahattin ağbi takip yapıyor. Takibin önündeki renk çemberini çeviriyor projektör yandıkça..... Hemen işi öğreniyorum.

Ağbi sen bırak ben yaparım diyorum.

” Gözüme bakıyor” yapabilir misin der gibi.... merak etme senin çevirdiğin hızda ve yerlerde çevireceğim.

İşi söylemeden yapmaya çalışmam hoşuna gidiyor ve arkadaşlığımız başlıyor.

Selahattin Yazar'ı tanımaya başladıktan sonra tiyatrodaki bir abisinin olduğunu öğreniyorum.

Ama inanmıyor, inanamıyorum. Neden mi ?

Burhan ağbiye soruyorum.... “Siz ikinizde çok farklı uçlardasınız, hiç kardeşe benzemiyorsunuz”...? Bu acemi soruya çok matrak bir cevap alıyorum.

“ Bende anneme sordum bir karışıklık var mı diye...” diyor ve ekliyor. “Galiba Babam yan köye uğramış yada bizim köye gelenler kapımıza bırakmışlar”.... Gülüyoruz.

80 öncesi sağ,sol olayları en üst seviyede, Her çalışan ve Halklar eşit olmalıdır.... Özgürlüklerin artması, sendika hakları için uğraşıyoruz.

Nerdeyse devrim yapacağız... öyle zannediyoruz....Bizimle birileri oynuyor.

O kadarki Anadolu nun orta yerinde 1979 yılında “ Eski Fotoğraflar” oyunu ile bir turnede şehrin meydanının da....

“ senin kocan bir önceki seçimlerde şu partiye oy verdi diye”..... bir kadına fırından ekmek vermiyorlar.... Sıraya Selahattin ağbi, Duran giriyor ekmek alıp veriyoruz.....korkmadan,,

.....”Düşmanına savaşta ekmek ve su vermiş” bir milletin evlatları olarak üzülüyor....kızarak oyun oynadığımız sinemanın duvarlarını yazı ile donatarak ve isimlerimizi yazarak turneye devam ediyoruz....

Eşitlikten,adaletten ayrılmadan çalışmamız gerektiğini devamlı konuşuyoruz....

Nereye kadar Başışık Uzman ve diğer kadrolar mahkeme kararı ile 1983 yılında geri alınınca,, ve bir Başışık Uzmanı kadrosu kalıncaya kadar...
“Kurum iç barışımız zedeleniyor”

Işıkçılar arasında azda olsa soğukluklar oluyor.....Birlik beraberliğimiz bozulmasın diye uğraş veriyor Selahattin ağbi.

Bazılarımız onu anlamasa da...? “ hayat bu diyor! Tökezliyor.....

Kalbi tekliyor....kalbine pil takılması gerekiyor.....Hepimiz gidip kan veriyoruz.

Ameliyata gideceği gün Yılmaz Ertekin ağbi seni arabamla ben bırakayım diyor..... Operadan, Hacettepe hastanesine giderken arabanın içini dumanlar kaplıyor. Yılmaz’ın Tosbası kısa devre yüzünden yanacak.

“Ameliyattan önce bizi öldüreceksin” diyor. Ama

Sağlıklı bir şekilde aramıza katılıyor.

Turneler,oyunlar,hırslar devam ediyor.

Bir akşam içiyoruz ama ne içme saat gece yarısını geçmiş üç olmuş Kemal Sağlam ve Selahattin ağbinin aklına cin fikirler geliyor. Emek te oturan Burhan ağbiyi ziyarete gidiyoruz.....Kapıyı çalıyor herkesi uyandırıyoruz.....

Allah tan gece o saatte burhan ağbi nafile namazı kılıyor.....

“Kahve içmeye geldik diyebiliyoruz” Fatma yenge kahvelerimizi yapıyor.....la havle lerle uğurlanıyor, bir yerlerde sabahlıyoruz .

Ertesi gün .Ağbi sen ameliyat olmadın mı diye sorduğumda...
“ gittiği yere kadar diyor”

Başışık uzmanı oluyor ve akabinde Antalya Devlet Tiyatrosuna Işık Dekoratörü olarak atanıyor.

Aramıza şehirler giriyor yinede turnelerde, Ankara’ya geldiğin de görüşüyor. Tiyatroyu tartışmadan duramıyoruz.

Mustafa Avkıran'ın yönettiği Murathan Mungan'ın "Geyikler Lanetler"
"Mahmut ile Yezida" "Taziye" oyunları ile 1994 yılında Ankara İrfan
Şahinbaş Atölyesindeki ışık tasarımını unutmak mümkün mü...!

Bu üçlemeden iki oyun üst,üste oynuyor arada proje gereği kuru fasulye,pilav yiyoruz.
Antalya Devlet Tiyatrosunu bu özel projesinin bir parçası olmaktan duyduğu gururu bizlerle
paylaşıyor ve

"daha iyilerini sizler yapacaksınız" diyerek bizi teşvik etmeyi unutmuyor....

Batıkentte Yaz aylarında Sinan Aygar, Zeki, Selahattin ağbi ve ben oturup sohbet
ediyor,eski günleri anıyoruz.

Bu günlerin son günler olduğunu bilmeden.

Konu genç ışıkçılardan açılınca fikir birliği etmişçesine hiç iş bilmeyen ama?
"Büyüğünü ,ustasını sayan kişiler olsun" diyor..... Nasılsa işi öğretiriz..... "acı,acı
gülüyor" nedense!

Selahattin ağbi "geç oldu diyor kalkıyor"..... Sonsuzluğa o ışık demetine doğru
göçüp gidiyor.....

Ağbi evlenmeyi bekleyen oğlun, kızın var diyemiyorum.

Osman Uzgören Haziran 2007